

S-au întâmplat în ultima perioadă...

* **Un prim eveniment** produs în comunitate - și nu orice eveniment, ci unul foarte important - este, cu siguranță, raportul administrației și a conducerii Școlii Gimnaziale Vladimirescu, dat tuturor copiilor comunității noastre, cuprinși în sistemul de învățământ. Priviți. Așa arată prima sală ai primilor școlari din Clasa Pregătitoare din Horia. Vă place, iubiți beneficiari? Vă place, stimați părinți și bunici? Toate clasele școlilor noastre au fost dotate cu jaluzele moderne la geamuri. Unde nu există încă, nu vă speriați, că vor fi. Cât de curând.

Modul inteligent de aranjare a măsuțelor din Clasa Pregătitoare de la Școala Gimnazială Horia, îi va ajuta pe cei mai mici dintre elevi să relaționeze mult mai ușor atât cu doamna educatoare, cât și unul cu altul

La alt nivel. Odată intrați în Clasa I, elevii din Horia vor lua contact cu modul obișnuit de relaționare cu profesorul

* **În numărul trecut** ne exprimam satisfacția cu privire la lucrările demarate privind asfaltarea străzilor 11, 7, și 2 din Cartierul Glogovăț. Le-am făcut. Priviți-le. Nu ne-am lăudat fără acoperire. De altfel, sinceritatea, corectitudinea și respectul pentru dumneavoastră, este crezul nostru. Ce putem face, o facem, iar ce nu putem, vă spunem că nu se poate și promitem să vă spunem și de ce. Până la exemplificări concrete, vă spunem doar că cine-a zis vorba aceea, cum că *Ferește-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă apăr singur*, a avut mare dreptate. Mai multe amănunte... urmează. Cât de curând.

Aceeași stradă, din Cartierul Glogovăț, fotografiată în ambele direcții. Asfaltul a fost turnat, după se vede, pe întreaga lungime a acesteia

* **Stimații mei concetățeni**, în acest număr din ziarul nostru, pe prima pagină, ca în fiecare an, de altfel, pe vremea asta, ne-am adus aminte de eroul neamului românesc, Avram Iancu. Unii vor spune de ce repet la această dată din an aceeași fotografie, cu tabloul său. Vă spun de ce: **PENTRU CĂ NU AVEM VOIE SĂ-L UITĂM. PENTRU CĂ ESTE, PENTRU NOI, TOȚI ROMÂNII, UN SIMBOL. ȘI DACĂ NU NE MAI RESPECTĂM SIMBOLURILE, EROII ADICĂ, NU NE MAI RESPECTĂM PE NOI.**

Casa lui Avram Iancu din Vidra de Sus (vedere din anul 1920)

* **Nu fac propagandă ieftină**, politică. Dar vreau ca tinerii noștri să vadă, să știe și să-nțeleagă că a fi OM MARE se poate și dacă locuiești într-o casă de moți. Numa să vrei, să ai voință. Că poți. Moților, concetățeni ai mei, măcar voi, nu uitați să le spuneți pruncilor voștri adevărul. Că mulți detractori are Iancu. Dar și mulți frați.

* **Și ca să vă conving** că am dreptate, mai dăm o fotografie cu români, despre români. O lecție de istorie, grea și dureroasă, pe care tot poporul nostru a trăit-o. Aveți, alăturat, o fotografie a unui act oficial eliberat în Bucovina anului 1944. Citiți-l și meditați. Patru femei, dintre care conducătoarea grupului avea, atunci,

vârsta de 21 de ani, pleacă cu toată averea ei în lume. Nu, iertați-mă, nu în lume, ci în țara ei, România ciuntită de ocupanți în război. Pleacă de la Storojoneț (astăzi localitatea situată în Ucraina) tocmai spre Baia-de-Aramă, din județul Mehedinți. Istanța? Ceva peste 1.000 (o mie) de kilometri. Cu ce mijloc? Propriu - zice actul.

Ministerul Afacerilor Interne

Buletin nominal de evacuare
(Cupon pentru transport)

Nr. 2082

1. Numele și prenumele *Ferbiciuc Maria*

2. Etatea *21* Profesiunea *agricultora*

3. Domiciliul *Com. Sinoș, județ...*

4. Persoane ce-l însoțesc *Doamna*
Cuțas (sora) Prodică (fiica)

5. Cantitatea de bagaje ce-l însoțesc
kg. *1000*

6. Locul de evacuare *Baia de Aramă*

7. Data când se face evacuarea
26 Martie 1944

8. Mijloace de transport prin care se evacuează
mijloace proprii

9. Locul de adunare pentru imbarcare
ora

10. Semnătura și sigilul delegatului pentru evacuare.
Ferbiciuc Maria

11. Data și locul eliberării
26 Martie 1944

Un document de tristă amintire! Refugiați din localitatea Storojoneț (azi în Ucraina) care au fost nevoiți să-și ia lucrurile în spărie și, cu mijloace proprii, rudimentare, au trebuit să străbată distanțe lungi, până au ajuns la loc sigur, în România

Adică: du-te și pe jos, și cu ce vrei și ce apuci, că vin sovietele. Dacă vrei, stai. Cum n-ar fi stat ele, femeile, Doamne, dar au simțit că sunt românce. Și-i greu printre străini. Glia lor. A țării lor. Dar când pierzi, atunci ori te dai cu stăpânii, ori alegi să trăiești în țara ta. Atâta cât a mai rămas.

* **Astăzi și atunci imediat** aceia care au rămas, au plătit scump. Unii au ajuns în Siberia-fără-de-sfârșit, nu și-au mai învățat pruncii în limba lor. Iar astăzi, frații de-atunci se bat. Și cei care au rămas, tocmai pe când credeau că s-a mai slobozit lanțul, iar își trimit nepoții și fiii la război. Să apere ce? Nimic, să le folosească lor. Asta-i pribegia.

* **Comunitatea noastră** are un mare număr de bucovineni și basarabeni, cu care se mândrește. La fel ca și cu moții. Și, desigur, și cu cei din jurul Aradului, care se pot mândri cu Ștefan Cicio-Pop și cu Vasile Goldiș. Toți suntem una. Toți suntem români. Și care-au rămas dincolo de granițe. Să nu uităm asta!

* **Activitatea culturală și sportivă** din

Tinerii dansatori din Ansamblul «Florile Mureșului Junior», în timpul excursiei la Căsoaia